

Hoa hậu Mỹ: “Quyển Thánh Kinh đã cứu tôi khỏi chứng chán ăn”

Marta An Nguyễn chuyển dịch- 25/09/2016

fr.aleteia.org, Sylvain Dorient

“Khi bạn bị vướng vào vấn đề ăn uống, tinh thần của bạn không hoạt động bình thường, thậm chí bạn thấy mình ghê tởm”, người là hoa hậu Mỹ Quốc năm 2008 nhớ lại. Cô đi một quá trình dài để ăn được ngon miệng và cùng một lúc yêu cuộc sống.

Tranh đua đã khơi động tiến trình Rất mê môn nhảy, cô đẩy cơ thể mình đi đến giới hạn của nó từ

khi cô lên 12 tuổi, cô tin muốn đẹp thì phải ốm. Cô đọc quảng cáo của các tạp chí “bạn xuống ba kí, bạn sẽ thấy khỏe hơn” và cô dần dần theo tiến trình này. Một vài bạn cùng lớp nhảy của cô kín đáo vứt đĩa thức ăn của mình, cô cũng bắt chước làm theo. “Tôi chỉ ăn gần 900 calori mỗi ngày”, cô nhớ lại. Cô ôm lại và rất thích nếu có ai nhận xét: tôi chưa bao giờ thấy ai ốm như vậy!

Một ám ảnh trở thành nô lệ

Chứng chán ăn “còn hơn là ma túy”, đó là những chữ cô nói trong video kể lại quá trình của mình. Khi người nghiện ma túy hối hận, họ tránh xa chất gây nghiện, còn người nghiện ăn hoặc chán ăn thì mỗi ngày đối diện với thức ăn ba lần! Đó là sự lệ thuộc vượt quá vấn đề cơ thể. Người chán ăn có một cảm nhận rất mạnh, rằng, khác với người khác, họ kiểm soát được cơ thể của họ. Nhìn lại quá trình của mình, cô Kirsten Haglund thấy chứng chán ăn trở nên một thực thể đẩy mình đến vực thẳm

Cám dỗ cực mạnh

Cô nhớ lại: “Chứng chán ăn dụ dỗ tôi, nếu tôi chán ăn thì tôi sẽ được tất cả những gì tôi muốn”. Cô mù quáng, cô không còn nhìn thấy chính mình, đến năm 15 tuổi, thân thể cô lép kếp như con gián, mẹ cô đem cô đi bác sĩ, cô xem như mẹ đã phản bội mình: “Tôi nghĩ tôi đã làm chuyện phải làm, để trở thành một vũ công chuyên nghiệp”, cô nhớ lại. Nghĩ rằng bác sĩ và gia đình đánh lừa mình, cô làm ra vẻ nghe lời họ, nhưng cô không thay đổi gì chế độ ăn uống do cô định đoạt.

“Tôi có thể đánh lừa mẹ tôi hay bác sĩ nhưng tôi không thể đánh lừa Chúa”

Cô không thoát được định luật tự nhiên, trong một buổi tập luyện trên thảm cuộn, cô bị ngã xỉu. Trong thời gian dưỡng bệnh, bỗng nhiên cô cảm thấy muốn ăn uống trở lại..., muốn vui đùa, muốn được là một con người thật! Cô nhận ra mình đã sống tách biệt

với thế giới bên ngoài. Cô bỏ qua một bên các tạp chí khuyên nhủ ăn, cô đọc Thánh Kinh do một người bạn đưa cho cô đọc, đặc biệt cô thích đọc Thánh Vịnh. “Tôi thấy các lời của vua Đavít rất phong phú... rất thực đến mức tôi phải khóc. Tôi nhận ra tôi là con của Chúa, tình yêu của Ngài là ơn nhưng không mà tôi không thể có được hay xứng đáng được”.

Chọn lựa làm chứng

Trong khi các cô gái trẻ thoát được chứng chán ăn thường không thích nói về nó, cô Kirsten Haglund lại công khai làm chứng kinh nghiệm của mình. Và cô thấy, rất nhiều cô gái khác đã thấy được vấn đề của họ nơi lời chứng của cô.

Theo cô, chứng chán ăn là triệu chứng của một xã hội có một mối tương quan không lành mạnh với cơ thể và đặc biệt là nơi phụ nữ.

sr: Phanxico